

- א. בבית הכנסת שלנו מאן דהוא קנה מפטיר וירד מהבמה ולא נגש למוסף, שאלתיו למה לא נשארת להתפלל מוסף ובמורת רוח ענה לי שהגבאי שלח משהו אחר, שאלתי את אותו אחר הרי המוסף שייך לזה שהפטיר, וענה לי שהוא לא יודע שיש כזה דין, כמובן הוא נגש לגבאי ושאל אותו ע"ז, והגבאי בא אלי ושאל מנין לקחת זאת, עניתי שזה דין של משנה והכי תנן במגילה כד,א המפטיר בנביא הוא פורס על שמע, והוא עובר לפני התיבה, ופרש"י הוא עובר לפני התיבה - להוציא את הצבור בקדושה שבתפלה, והרע"ב מגילה פ"ד משנה ה' כתב הטעם הואיל וממציא את עצמו להפטיר דהוי דבר שאינו כבודו (כי גם קטן עולה למפטיר וגם אינו מז' קרואים) תקנו לו את זו לכבודו.
- ב. הגבאי הלך לברר זאת וכנראה שאמרו לו שזה לא הובא להלכה וממילא אין להתייחס לזה, והביאו מספר של אחד ממחברי זמנינו פסקי הלכות הל' מוסף שכתב שאף שכן היא דעת חז"ל אין נוהגים כן, ושם נדחק ליישב זאת שבימינו שמחשיבים את עליית המפטיר לא שייך טעם זה וממילא אין להקפיד על כך. ועל סמך זה תלו פתק בבית הכנסת שהקונה מפטיר אין כלול בזה המוסף, והגבאי ישלח למוסף כל מי שיראה לנכון.
- ג. גם לי היה תמוה מדוע זה לא הובא להלכה, מה גם שבסביבה שגדלתי מאוד הקפידו על זה, ואחרי בירור כך נוהגים בכל בתי הכנסיות ששאלתי, ולא שמעתי מי שנוהג אחרת.
- ד. ומצאתי באחרונים מהדור שעבר כדברינו, יעוין בקצות השלחן סי' פח בבדי השלחן סק"ד שכתב ונוהגין שהמפטיר הוא יורד לפני התיבה למוסף והוא ע"פ המשנה במגילה הנ"ל והוסיף ופלא שלא נזכר בשו"ע דין המשנה.
- ה. ובעל הציץ אליעזר חלק טז סימן לח, דן שם מדוע בשבת יא"צ מקפידים על מפטיר, הרי העליה מז' קרואים חשובה יותר. וכתב ושכן מצא בילקוט אברהם (ליפשיץ) שהטעם שאם יעלה למפטיר יהיה **מוכרח** !!! להתפלל מוסף מדין המשנה הנ"ל ושניהם יחדו המה יותר משיעלה לאחד מהשבעה קרואים. יעו"ש.
- ו. ובס"ד נזדמן לפני היום סידור חדש "שיח שפתותינו" והוא בנוי על פסקים מהגרי"ש אלישיב זצ"ל והנהגות הגר"ח קנייבסקי זצ"ל, ובעמוד 127 כך כתב: "העולה מפטיר נגש שליח צבור למוסף והוא מדינא דגמרא **וקודם אפילו לחיוב של יארצייט בו ביום**."
- ז. אגב לפני כמה שנים הערתי בבית הכנסת שמי שמתפלל שחרית לא מתפלל מוסף, וגם קבלתי על הראש היכן זה כתוב, ואמרתי שבמשנה ריש תענית כתוב שהראשון אומר משיב הרוח והשני מוריד הטל, ומבואר בראשונים הא דלא נקט המתפלל שחרית אומר משיב הרוח והמתפלל מוסף אומר מוריד הטל, משום שכך נהגו שהמתפלל שחרית לא מתפלל מוסף, ושאלו רב ואמר שאין נוהגים כך היום מה גם שזה לא הובא בשו"ע. אחרי מספר שבועות הובא במוסף השבת של יתד נאמן, שאצל הגאון ר' מיכל פיינשטיין זצ"ל אחד התפלל שחרית ומאוד נהנו מתפילתו ר' מיכל והקהל, ושלחו אותו להתפלל גם מוסף ור' מיכל זצ"ל לא הסכים מדין המשנה הנ"ל אף שרצו זאת מאוד.
- ח. כן גם התפללתי בישיבה מסוימת וראיתי שהחזן בעל שחרית מוציא את הספר תורה מארון הקודש, ובעל המוסף מכניס את הספר תורה לארון קודש, ושאלתי מדוע אינם מכבדים אחר להוצאה והכנסה, ואמרו לי שכך נוהגים מימים ימימה, מה גם שזה לא הובא בשו"ע. אבל אני הייתי סבור שזה מכבוד התורה שיכבדו משהו להוצאה והכנסה והוא מדין המשנה ריש פ"ז דיומא ומצאתי כן להדיא בערוך השולחן אורח חיים סימן רפב סעיף א וז"ל: ומכבדין אחד להוצאת הס"ת ומוסר אותה להש"ץ אבל לא הש"ץ יוציאנה מהארון הקודש דבכה"ג יש כבוד יותר כמבואר במשנה רפ"ז דיומא ע"ש.
- ט. מאחרוני זמנינו שבדורות שעברו אני למד שדינא דגמרא, אף שלא הובא בשו"ע ודאי שלכתחילה חובה לנהוג כן.
- י. ואם כנים אנו בהאמור לעיל בעל יארצייט בשבת אם נגש לשחרית לא יתפלל מוסף כי לדברינו זהו דינא דגמ', ובאמת אצלנו בבית כנסת חסידי שמעתי שאומרים לבעל יארצייט בשבת שיבחר להתפלל או שחרית או מוסף, אבל לא שניהם יחד.
- יא. אשמח לשמוע מה דעת הרב בזה?